

וישב על הפסא בראי. והאור מהיא כלל הכל בביתך, ומהאור שכלל בביתך יצא אוריך וקוץן, ויצא החוצה והAIR את כל העולם. אשרי חלך. צא, בני, צא, ולך אמר המרגלית מהיא שמאריה את כל העולם, שהרי בשעה עומדת לך.

יצא מלפניו ועמד להכנס לאנניה ההייא, ושני גברים עמו. ראה שטי צפירים שהיו באות וטסות על הים. הרים להם קול ואמר: צפירים צפירים, שאתן טסות על הים, הראיתם את המקום שם בר יוחאי? השתחה מעט, אמר: צפירים צפירים, לכוי ותקשו אוטי. פרחו והלכו. נכנסו לים והלכו להן. עד שיצא, הנה אומן צפירים באות, ובתיוב בחוכה שהנה בר אחת, וכתווב בחוכה שהנה בר יוחאי יצא מן המערה ורבו אלעזר בנו. החל אלין, ומצא אותו משנה, וגופו מלא חלדים. בכה עמו ואמר: כי שראיתך בכה. אמר: אשרי חלקי שראית אותו בכה. שאלםלא לא ראיית אותו בכה, לא הייתה בכה.

בא ראה, הקר בהה, לשון קשה, הוא. אומן הרים למטה, וצדיקים האלו שאחוזים בכנסת ישראאל, ונקראים הרים ציון אומן הרים שביב ירושלים, בגיןם שהם מצינים ואומרים זה לזה בצד היחוד (שביריה) לשפט את הרים עשו, שקטרוג המקטרוג מצד השמאלי. באוטו זמן, והיתה לה הפלוכה. בתקלה נקראת ממלכה, משום שמנינה להשני אדרדים - לימין ולשמאל. ועבשו נקראת מלוכה, בגין שמנינה להימין. וזה שבתו (הושע בוארשף) לי לעולם. ובגלל

קאים ממשmia לאראע ונחריר כל עלמא עד דיתיב עתיק יומין ויתיב על ברסיה פדקא יאות. וההוא נהירא כליל כלא בביתך. ומגהורא דאטפליל בביתך. נפק נהיריו דקיק וצעיר ונפיק לביר ונחריר כל עלמא, זפאה חולך. פוק ברי, פוק, זיל אבטריה דההיא מרגלית דנהיר כלמא, דהא שעטמא קיימא לך.

נפק מקמיה וקאים למייל בההיא ארבעה ותרין גוברים בהדיה. חמאתן צפריין דהו אתיין וטסין על ימא, רמא לון קלא ואמר צפריין צפריין דאתון טאסין על ימא, חמיטון דוק דבר יוחאי תפמן, אשתחי פורתא אמר, צפריין צפריין זילז ואתיבו לי. פרחו ואזילו, עaldo בימה ואזלי להו. עד דנפק, הוא אונן צפריין אתיין יכפומא דחדא מניהו שתקה נפק וכתיב בגונה דהא בר יוחאי נפק מן מערפה ורבי אלעזר בריה. אזל לגביה ואשפח ליה משניא וגופיה מליא חלידין. בכה (דף יא ע"ב) בהדיה ואמר ווי דחמיתיך דאלמלא לא חמיטה לי בכה לא הוינא בכה

השלמה מההשומות (סימן בן)

הא חי הא הר לישנא דתקיפוי הוא. אונין הרים לעילא ואלין צדייקים דאתידן בכנסת ישראל ואקרון הר ציון הרים דסחרני ירושלים בגין דאינון מצוינין ואמרין האי להאי בסטרא דיחודא (עובדיה א') לשפט את הר עשו דקטראג מקטרג מטרא דשמאלא בחדמיה זמנה (עובדיה א') והיתה לי המלוכה. בקדמיה אקרי ממלה בגין דינקא לתרין סטרין לימנא ולשמאלא. והשתא

שהגלוות לא לעוזם היא, שחררי יושבת בגלות.

בא ראה, שפטוּך על כל הארץ והיה כי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושמו אחד. בinalg שעדר עכשו, פשישראל ב글ות - שכינה עמם, ומלך ביל גבירה אין מלך, אבל אותו זמן, והיה כי מלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושמו אחד. כשנרכבת השכינה בצדיק, אז היא היהוד.

שבך למדנו בסוד של קריית שמע, שאריך אדם לניחד לאדונו וקשר קשי האמונה ברצון הלב. וכשpengui ל"אחד", צരיך לו לבון בא' נסתרת עתיקה (צמתקה) של הכל, וח' - שמונה דרגות עליונות מכך מה עליונה עד צדיק. ווד' גדולה - התפקידות של כנסת ישראל, שהיא חלקו של דור שנקרא (תהלים פ) עני ואביון, כשב Rakha שלמעלה שרמוות בא"ח. אז היא גדולה וכל העולם יונק ממנה, ואוטם שדים שהם פגימות, (שירה) אז הייתה בעינו כמושחת שלום.

בא ראה, פסוק זה על בנטה ישראל נתבאר. כשהיא ב글ות עם בניה בין אמות העוזם נקרה קטנה, וזה שפטותם (שם) אחות לנו קטנה. וכשישראל נרבקים בתורה והולכים בדרך אמרת, אז מתמלאת, ושלום מתחבר בהם. משיבת היא ואמרת, אני חומה ושדי כמגדלות.

באות זמן שהתחבר עמי, אז רשלום. א' סוד העתיק הקדוש של הכל. ז' שבע דרגות, ושלום שנקרא צדיק. פירון שהדרגות הלו מתחברות, אז הייתה

לימינא. ה' הוא דכתיב (הושע ב) ואראשתיך לי לעוזם. ובגין דגלותא לאו לעוזם הוא דקה יתבא בגולותא.

הא חי, דסמיד ליה (זכריה י"ד) והיה כי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושמו אחד בגין דעד השטא כד ישראל בלא מטרונייה לאו מלכאה אליה. אבל ההוא זמנא והיה כי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה כי אחד ושמו אחד. כד אתדקת שכינה בצדיק כדיין הוא יחויד.

ה' הא'Olivena ברזא דקרית שמע דבעי בר נש ליחדא למאריה ולקשרא קשיין דמהיינוטא ברעותא דלבא. וכד מטי לאחד אבעי ליה לבונא בא' סתימא עתיקא (ס"א עתיקא) דכלא וח' תמניא דרגין עלאין מחייב עלאה עד צדיק. ווד' רבתא אתדקותא דכנסת ישראל דאייה חולקיה דוד דאקרי עני ואביון פד אתדקת לאינון דרגין דלעילא דרמיין בא"ח. כדיין ايיה רבתא וועלמא כויה ניק מינה ואינו שדים דאיון (שיר השירים ח) פמגדלות איז היהי בעינו כמושחת שלום.

הא חי, הא קרא על בנטה ישראל אתמר כד ايיה בגולותא עם בנחא בין אומין דעלמא אקרי זעירא ה' הוא דכתיב (שם) אחות לנו קטנה ועד ישראל אתדקרו באורייתא ואזליין באורה קשות כדיין אתמליה ושלום אתחבר בה. אתיבת ايיה ואמרת אני חומה ושדי כמגדלות.

בזהיא זמנא דאתחבר עמי א"ז ושלו"ם. א' רזא דעתיקא קדישא דכלא, ז' שבע דרגין ושלו"ם דאקרי צדי"ק פירון